
7 ZPŮSOBŮ JAK ZEMŘÍT

PAVLÍNA
MĚŠŤÁKOVÁ

Vydavatel: Jan Šuba-Makniha.cz

rok vydání: 2015

Ilustrátorky: Veronika Chudá a Aneta Budzanovská

©Jan Šuba-Makniha.cz

©Všechna práva vyhrazena !

ISBN 978-80-88080-45-9 (pdf)

ISBN 978-80-88080-46-6 (ePub)

ISBN 978-80-88080-47-3 (MOBI)

1. Prokletý výlet

Alison bylo patnáct a zajímala se o horolezectví. O jednom slunečném víkendu se se svým kamarádem Erikem vydala na výlet do hor. Skála, po které lezli, nepatřila k nejtěžším, ale ani k nejlehčím. Už byli téměř na poslední skalní římsu, kde si chtěli dát přestávku, ale najednou se zatáhlo. Obloha, která byla před minutou jako vymetená, celá zčernala, odpolední slunce zmizelo za hustými mraky a krajina kolem hory potemněla, jako by byl pozdní večer. Vše bylo pochmurné, nehostinné a strašidelně tmavé.

Alison to celé sledovala a dostala strach. Erik, který už na římsu vylezl, se na ni otočil a popoháněl ji vpřed. Sebrala všechny síly, které v sobě měla, a pokračovala ve šplhání. Už jí zbývalo natáhnout se po posledním výběžku na skále, když se spustil prudký liják a tmavou oblohu rozzářil blesk. Vytahovala se na skalní římsu, ale úplně jako bez očekávání se nebem rozezněl hrom. Ještě nikdy takový neslyšela. Nebyl to ledajaký hrom. Rezoval skálou a pronikal i do těch nejtemnějších a nejukrytějších koutů jejího sluchu.

Pak se vše seběhlo rychle. Uslyšela zasvištění křídel, ujela jí noha a už padala, dřela rukama po skále ve snaze se něčeho zachytit. Poté znovu uslyšela zasvištění křídel, nevšimla si velkého výběžku na skále a nestačila se mu vyhnout. Poslední, co uslyšela, byl Erikův křik. Ztratila vědomí.

Probudila ji až naléhavá bolest hlavy. Nejprve nevěděla, kde je. Poté si začala pomalu vzpomínat. Šla na výlet. Padala. Jak to, že žije? Měla být mrtvá, byli už téměř nahoře a pád z takové výšky přeci nemohla přežít. Moment, byl s ní ještě někdo. Erik! Prudce se posadila, až se jí zamotala hlava. Kde je Erik? A kde je ona sama? Rozhlédla se. Seděla na tvrdém a vlhkém kameni v nějaké jeskyni. Byla tma. Otočila se. Viděla vchod do další jeskyně, ze které vycházelo slabé světlo. Vydala se potichu za ním. Když byla jen pár metrů od svíčky, která to světlo vydávala, všimla si siluety muže, který se nad něčím skláněl. Alison zakopla o kamínek a muž se otočil. Usmál se na ni a odhalil tak dva ostré špičáky, ze kterých mu kapala krev. To nad čím se skláněl, bylo tělo. Erikovo tělo... s rozdrásaným hrdlem. Muž se na ni opět usmál, vstal a pomalými, ale jistými kroky šel k ní. Alison zalapala po dechu. Neměla kam utéct. Neměla se kam schovat. Byl s ní konec.

2. Dárek k narozeninám

Kačka byla nadšená. Měla narozeniny a dostala nový mobil! Ale bylo to divné. Něco jí na tom nesešlo. Mámu vyhodili z práce a táta nedostal už tři měsíce výplatu. Kde vzali peníze na nový mobil? Teď je to stejně jedno, hlavně že ho má. Musí se hned zítra pochlubit holkám ve škole. Ale to je až za dlouho, pochlubí se hned. Zapnula počítač, klikla na ikonu s internetem a do vyhledávače napsala facebook. Čekala, až se stránka načte, když se rozezněl zvuk vyzváněcího tónu na jejím novém mobilu. Žádný hovor nečekala, ale i přes to ho potvrdila stisknutím zeleného telefonku a zeptala se, kdo volá. Nikdo jí však neodpovídal, slyšela jen něčí dech. Ještě chvíli měla telefon u ucha, ale když se z něj stále nic neozývalo, zavěsila. Říkala si, že to byl asi nějaký omyl.

K večeři měli toasty. Ty Kačka úplně milovala. Dojídala první, když jí začal zvonit mobil. Odložila zbytek toastu na talíř a zvedla telefon k uchu. Nikdo se neozýval, jen slyšela něčí dech. Stejně jako včera. To už nemůže být náhoda. Už chtěla zavěsit, ale těsně než zmáčkla červený telefoněk, ozval se z mobilu tichý a hluboký hlas: „Hledám tě.“ Kačka nevěděla, co si o tom má myslet. Zeptala se kdo volá, ale nikdo neodpovídal, tak zavěsila. Byla vyděšená. Co myslel ten muž tím, že ji hledá?

Šla se odreagovat k televizi. Sedla si na gauč vedle táty, který koukal na zprávy. Právě šla reportáž o vrahovi, kterého hledá policie pro podezření z vraždy jeho manželky. Říkali o něm, že si s manželkou vzali hypotéku na dům, ale nezvládali ji splácet. Proto začala žena prodávat různé cenné věci (převážně elektroniku). Její manžel to neunesl a pobodal ji nožem.

„Na tom rozprodeji jsem byl,“ ozval se nečekaně Kaččin otec. „Odtamtud máš ten mobil,“ obrátil se na ni. Teď už jí to začalo dávat smysl. Na výprodeji jsou věci vždy levnější, takže i když nejsou její rodiče zrovna bohatí, měli peníze na tenhle mobil. Bylo jí jedno odkud její mobil je, hlavně že ho má.

Umyla se, vyčistila si zuby a už chtěla jít spát, když se opět ozvalo zvonění. Bylo to stejné jako u předchozích dvou hovorů: Nejdřív něčí dech a poté jen tichý hlas- „Hledám tě.“ Jinak nic. Teď už byla Kačka doopravdy vyděšená. To už nemůže být náhoda. Co to má být, že ji někdo hledá? Proč zrovna jí? Jak zná její číslo? Byly to jen samé otázky a žádné odpovědi.

Po chvíli se lehla do postele a snažila se usnout. Když se jí to konečně podařilo, probudilo ji zvonění telefonu. Rozhodla se, že ho nezvedne, ale když neúnavně zvonil dál, překulila se na druhý bok a mobil unaveně přiložila k uchu. Nyní nemusela ani chvíli čekat, protože se z reproduktoru okamžitě ozvalo: „Hledám tě.“ Kačka okamžitě zavěsila, položila mobil zpět na noční stůl a svalila se zas do postele.

Pořád se převalovala z boku na bok, ale už nemohla usnout. Měla takový divný pocit. Rozhodla se, že se nadýchá trochy čerstvého vzduchu. Zvedla se a otevřela okno. Nadechla se svěžího nočního vánku a hned si připadala líp. Najednou zas uslyšela telefon. Byla si téměř jistá, kdo jí volá. Proto se pevně rozhodla, že to nezvedne. Koukala z okna a mobil zvonil dál. Náhle uslyšela kroky a ozval se hlas: „Našel jsem tě.“ Kačka se prudce otočila a spatřila za sebou muže. V jedné ruce držel nůž pokrytý zaschlou krví a ve druhé mobil, který právě